मुनेरपकुर्वंतःप्रतिकूलमाचरंतः हेमुने ॥२९॥ अहमःअहंकारस्यभावंविकारम् ॥ ३० ॥ निस्तेजसं म्लानवदनम् स्वराडिंद्रः ॥३१॥ नरनारायणरूपोहरिः ॥ ३२ ॥ तावनुवर्णयतिद्वाभ्याम् ताविति रौरवं कृष्णाजिनंवल्कलंचांबरंययोस्तौ पवित्रेपाण्योर्ययोस्तौ त्रिवृत्त्रिगुणंनवतंतुकमितिवा त्रिवृद्बहिःपवमानमित्यादौनवकेप्रयोगादितिनवतंत्वादिमयम् ॥ ३३ ॥ वेदंचदर्भमुष्टिम् किंच साक्षात्तपएवतौ तत्रहेतुः तपत्तडिद्वर्णं

तइत्थमपकुर्वंतोमुनेस्तत्तेजसामुने ॥ दह्यमानानिवदृतुःप्रबोध्याहिमिवार्भकाः ॥ २९ ॥ इतींद्रानुचरैर्ब्रह्मन् धर्षितोऽपिमहामुनिः ॥ यन्नागादहमोभावंनतच्चित्रंमहत्सुहि ॥ ३० ॥ दृष्ट्वानिस्तेजसंकामंसगणंभगवान्स्वराट् ॥ श्रुत्वानुभावंब्रह्मर्षेर्विस्मयंसमगात्परम् ॥३१॥ तस्यैवंयुंजतश्चित्तंतपःस्वाध्यायसंयमैः ॥ अनुग्रहायाविरासीन्नरनारायणोहरिः ॥३२॥ तौशुक्लकृष्णौनवकंजलोचनौचतुर्भुजौरौरववल्कलांबरौ ॥ पवित्रपाणीउपवीतकंत्रिवृत्कमंडलुंदंडमृजुंचवैणवम् ॥ ३३ ॥ पद्माक्षमालामुतजंतुमार्जनंवेदंचसाक्षात्तपएवरूपिणौ ॥ तपत्तडिद्वर्णपिशंगरोचिषाप्रांशूदधानौविबुधर्षभार्चितौ ॥ ३४ ॥ तेवैभगवतोरूपेनरनारायणावृषी ॥ दृष्ट्वोत्थायादरेणोच्चैर्ननामांगेनदंडवत् ॥ ३५ ॥ सतत्संदर्शनानंदनिर्वृतात्मेंद्रियाशयः ॥ हृष्टरोमाश्रुपूर्णाक्षोनसेहेतावुदीक्षितुम् ॥ ३६ ॥ उत्थायप्रांजलिःप्रह्वऔत्सुक्यादाश्लिषन्निव ॥ नमोनमइतीशानौबभाषेगद्गदाक्षरः ॥ ३७ ॥ तयोरासनमादायपादयोरवनिज्यच ॥ अर्हणेनानुलेपेनधूपमाल्यैरपूजयत् ॥ ३८ ॥ सुखमासनमासीनौप्रसादाभिमुखौमुनी ॥ पुनरानम्यपादाभ्यांगरिष्ठाविदमब्रवीत् ॥ ३९ ॥

दैदीप्यमानविद्युत्संकाशंयत्पिशंगरोचिस्तेनरूपिणौमूर्तिमंतौ तादृक्तेजोयुक्तमूर्तिभ्यांतपोमयत्वेनप्रकाशमानावित्यर्थः प्रांशूउन्नतौ ॥ ३४ ॥ उच्चैर्महताआदरेण ॥ ३५ ॥ तयोःसंदर्शनेनयआनंदस्तेननिर्वृताउपशांताआत्मेंद्रियाशयादेहेंद्रियमनांसियस्यसः नसेहेनाशक्नोत् ॥ ३६ ॥ आश्लिषन्आलिंगयन्निव ॥ ३७ ॥ पादयोरवनिज्य पादौप्रक्षाल्य अर्हणेनअर्घ्येण ॥३८॥ पादाभ्यांपादौआनम्य गरिष्ठौपूज्यतमौतौप्रति ॥ ३९ ॥